

Stilling, nu syntes at finde mere Anerkendelse, og at jeg i alt Fald havde givet disse Udtalelser min Tilslutning, som han haabede var udtalt paa Flertallets Vegne, maa jeg dog udtale, at jeg ingen Berettigelse havde til at tale paa Partiets Vegne, da jeg ikke paa dette specielle Omraade har noget Ordførerskab for Tinget. Men jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at jeg ikke i nogen Henseende har skiftet Standpunkt fra i Fjor overfor denne Lov. Mine Betæneligheder i Fjor overfor Statslaanefonden vare ikke Betæneligheder ved, at den var stillet for selvstændigt, men gik netop i Retning af, at den var stillet altfor uselvstændigt. Hvis den højtærede Finansminister særlig tænker paa de Udtalelser, der faldt om, at den store Bestyrelse for denne Fond maaske var noget overflødig, behøver jeg blot at henvisse til, hvad jeg sagde i Fjor — jeg har set efter, for at vide, at jeg virkelig er i Overensstemmelse dermed —; den ærede Minister vil da se, at jeg udtalte, at hvis Statslaanefonden ikke blev begrænset til, hvad den den Gang var, nemlig til kun at laane 2 Millioner Kr. ud aarlig, kunde jeg godt forsone mig med Tanken om en stor Bestyrelse, for saa kunde jeg se, at der blev noget for denne Bestyrelse at varetage. Jeg var kun betænkelig ved, at man ved at fastslaa, at der kun maatte laanes 2 Millioner Kr. ud, gjorde den for uselvstændig. Jeg vil gerne have Lov til at tage den højtærede Finansministers Udtalelser til Indtægt, naar han sagde, at han var enig med mig i, at det kunde være formaalstjenligt at faa Statslaanefonden omdannet til et selvstændigt Institut med Ret til at skaffe sig Midler ved Udstedelse af Obligationer. Jeg kan tilføje, at Enigheden ogsaa fortsættes, naar den højtærede Finansminister tilføjer, at der formentlig ingen Grund er til at foretage Forandringer nu straks, da der ikke for Tiden er Udsigt til at kunne optage Laan paa fordelagtige Vilkaar. Jeg tror heller ikke, der er Grund til straks at foretage Forandringer i den nævnte Lov. Naar jeg har draget Sagen frem, er det, fordi jeg gerne vil undgaa det Mikseri med Husmandskreditforeningerne, som der er Tale om i den Lov, som den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet angaaende forskellige Ændringer i Husmandskreditforeningernes Statutter for at faa disse bragte i Overensstemmelse med Loven om Jord til Landarbejdere. Jeg vilde gerne, man skulde undgaa denne Sammenblanding, men dette Spørgsmaal vil jo

komme til at ligge for senere, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa nu. Ved en Ændring i Loven om Jord til Landarbejdere kunde man ændre det saadan, at Statslaanefonden maatte udrede det hele Laan, og kom der saa et Tidspunkt, hvor Pengemarkedet var gunstigt, kunde der jo rejses Penge ved, at Statslaanefonden udstedte Obligationer og udbød dem paa Verdensmarkedet. Det vilde være bedre end at indskyde Husmandskreditforeningen og lade den udstede Obligationer, hvilke dog ikke kunne sælges til en Kurs, der dækker deres fulde Paalydende. Jeg tror, at det vilde være uklogt at sælge dem Aar for Aar, men det er maaske heller ikke nødvendigt for Statskassen at sælge dem straks uden Hensyn til den Værdi, de repræsenterer. Vi kunne maaske godt lade nogle Penge staa i Obligationer og først senere sælge disse Papirer. Jeg synes altsaa, at Statslaanefonden skulde være ene om at laane Penge ud til Statshusmændene, saa kunde den senere som selvstændig Institution optage Laan saavel til dette som til andre Øjemed.

Det var de Bemærkninger, jeg havde at gøre overfor Finansministerens Udtalelser, hvilke jeg er taknemmelig for, navnlig for saa vidt de angik Statslaanefonden.

Jeg vilde dernæst have vendt mig med nogle Udtalelser til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Efter den ærede Finansministers Tale er der imidlertid mindre Anledning dertil. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vilde med nogle Tal vise mig, at min Tilfredshed med den finansielle Stilling og min Ros over den ærede Finansminister vare lige ubegrundede. Det ærede Medlem fremførte forskellige Tal, og jeg vil tillade mig et Øjeblik til Trods for Finansministerens Udtalelser at opholde mig ved enkelte af dem. Det ærede Medlem sagde — og det skulde være et Vidnesbyrd om, at Finansministeren sagtens kunde aflægge et pænt Statsregnskab —, at han havde ganske vist paa forskellige Konti brugt $1\frac{3}{4}$ Million mere end bevilget, men saa havde han paa andre Konti, navnlig paa § 27, brugt 9 Mill. Kr. mindre. Han føjede ikke til, „og derfor kan han sagtens“, men at det var hans Tanke laa i hele Maaden, hvorpaa det blev sagt. Nu er det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds jo en saa stor Statsøkonom, at det ikke kan falde mig ind, at han skulde indhente Belæring hos mig, som er en almindelig Lægmand. Ellers kunde jeg have henvist ham til at læse, hvad jeg sagde i Fjor om det